

במחשבתו לבנות עולמות ולהחריבן, ואמר: אלה מועילים לי, ואלו לא מועילים לי. אלו שנאמר בהם את השמים ואת הארץ - מועילים לי. האחרים שנאמר בהם והארץ היתה תהו ובהו, שמראה על עולמות שעלה ברצונו לברא אותם ולא עשה אותם, עליהם נאמר תהו ובהו, באלה הוא אמר לא מועילים לי.

ובזמן שהקדוש ברוך הוא בא אליו הקלפות, נאמר בו (איכה ג) סכתה בענן לך מעבור תפלה. בהו וחשף, עליהם נאמר ויהי הענן והחשף, ואלו הם קלפות האגוז, המח מבפנים שנחלק לארבעה צדדים. זה יהו"ה שהוא אינו מקבל טמאה, כמו שנאמר (ירמיה כב) הלא כה דברי כאש נאם ה'. מה האש לא מקבל טמאה, אף שמו אינו מקבל טמאה.

ובזמן שמעברות הקלפות הללו, ישברו מהאגוז. התפלה, שהיא השכינה אדנ"י, עולה לבעלה, שהוא יו"ד, שבזמן שהוא היה מכסה ממנה בקלפות הללו, היא נקראת עניה ויבשה, ואין לה אלא מה שהביאו לה עבדיה בחשאי.

ובאותו הזמן שמתפשט הקדוש ברוך הוא מהקלפות הללו, נאמר בו (ישעיה ל) ולא יבנה עוד מוריה ויהיו עיניו ראות את מוריה. ומיד שנהיה היבשה, נאמר בו מלא כל הארץ כבודו. ונקראת הברכה שלו, הקטרת שלו, הקשר שלו, ושורפת כל אותן הקלפות ועולה אליו. זהו שכתוב (ויקרא ו) זאת תורת העולה, בתפלת שחרית. היא העלה - היא העולה אליו בתפלת המנחה. על מוקדה על המזבח כל הלילה - בתפלת ערבית, שבה היא שורפת את כל

דאמר דסליק במחשבתה למבני עלמין ולהחריבן, ואמר דין מהנני לי ודין לא מהנני לי. אלין דאתמר בהון את השמים ואת הארץ מהנני לי. אחרנין דאתמר בהון והארץ היתה תהו ובהו, דאחזי על עלמין דסליק ברעותה למברא לון ולא עביד לון. עליהו אתמר תהו ובהו באלין אמר לא מהנני לי.

ובזמנא דקדשא בריה הוא באלין קלפין אתמר ביה (איכה ג ד) סכתה בענן לך מעבור

תפלה. בהו וחשף, עליהו אתמר (שמות יד כ) ויהי הענן והחשף. ואלין אנון קלפין דאגוזא מחא מלגאו דאתפלג לארבע סטרין, דא יהו"ה דאיהו לא קביל מסאבו. כמה דאת אמר (ירמיה כב כט) הלא כה דברי כאש נאם ה'. מה אשא לא מקבל טמאה, אף שמה לא מקבל טמאה.

ובזמנא דמתעברין אלין קלפין מאגוזא צלותא דאיהו שכינתא אדנ"י סלקא

לגבי בעלה דאיהו יו"ד, דבזמנא דאיהו הוה מתפסיא מנה באנון קלפין, איהו אתקריאת עניה יבשה, ולית לה אלא מה שהביאו לה עבדיה בחשאי.

ובהווא זמנא דאתפשט קדשא בריה הוא מאלין קלפין אתמר ביה (ישעיה ל כ) ולא

יבנה עוד מוריה ויהיו עיניו ראות את מוריה. ומיד דהוה יבשה אתמר ביה (שם ג) מלא כל

הארץ כבודו. ואתקריאת ברכה דילה, קטרת דילה, קרבנא דילה, קשורא דילה, עולה (דף

קלא ע"א) דילה, ואוקידת כל אנון קלפין וסליקת לגבה. הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) זאת תורת

העלה, בצלותא דשחרית. היא העלה איהו העולה לגבה בצלותא דמנחה. על מוקדה על

המזבח כל הלילה בצלותא דערבית. דבה